Ankenævnet *for* Forsikring

Den 21. november 2018 blev i sag nr. 92379:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring. I klageskema af 31/5 2018 til nævnet, samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

> "**Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Codan skal anerkende, at forsikringsbegivenheden ikke er fremkaldt ved grov uagtsomhed, og at skaden derfor er dækningsberettiget.
> …
> **Kort beskrivelse af de faktuelle omstændigheder omkring skaden**
> Klager har fået stjålet sin […] computer fra […] metroen, under følgende omstændigheder:
>
> Klager steg på metroen mod lufthavnen på […] station onsdag den 4. april kl. 05:45, da hun skulle flyve fra [by] til [by] kl. 07:10.
>
> Da metroen kommer til […] station blev klager pludselig i tvivl om hun havde husket at checke-ind på sit rejsekort.
>
> Uden nærmere overvejelser skyndte hun sig derfor ud af metroen og hen til den nærmeste check-ind stander, men inden hun kunne nå tilbage i metroen, lukkede dørene og metroen kørte videre.
>
> Inde i metroen lå computeren, som hun ikke havde med sig da hun løb ud for at checke-ind.
>
> Klager fik straks fat i den nærmeste metrokontrollør, som fik en kollega til at efterse metrovognen for computeren, men i mellemtiden var computeren blevet stjålet.
>
> […] politi har oprettet sagen som en tyverisag. I øvrigt henvises til de vedlagte bilag jf. sagsfremstillingen nedenfor.

2. 92379

Sagsfremstilling:
Klager har tegnet indboforsikring hos Codan jf. bilag 1. Forsikringsbetingelserne vedlægges som bilag 2.

Den 4. april 2018 fik klager stjålet sin computer i metroen, hvilket klager anmeldte til Codan den 5. april. Beskrivelsen i skadeanmeldelsen af de faktuelle omstændigheder fremlægges som bilag 3.

Efter at være blevet rykket telefonisk, oprettede Codan sagen den 15. maj 2018 og afviste samme dag dækning, med henvisning til, at forsikringen ikke dækker tyveri af 'glemte' og 'forlagte' genstande, samt tyveri hvor sikrede har udvist grov uagtsomhed. Afvisningen fremlægges som bilag 4.

Denne afvisning klagede klager over den 18. maj 2018 jf. bilag 5. Årsagen til klagen var navnlig, at Codan havde misforstået faktum, idet computeren ikke blev 'glemt' eller 'forlagt' i metroen, samt at klager ikke mener, at der er udvist grov uagtsomhed, idet der var tale om en spontan/refleksmæssig reaktion, hvor klager pludselig bliver i tvivl om, hvorvidt hun havde checket-ind tidligere og derfor, uden tanke for at […]dørene kunne lukke enormt hurtigt, forsøger at nå ud for at checke-ind, med den hensigt, at hun skulle tilbage til sin computer i samme metro igen.

Jf. bilag 6 anerkendte Codans klageansvarlig den 29. maj 2018, efter alt at dømme, at henvisningen til at forsikringen ikke dækker tyveri af 'glemte' og 'forlagte' genstande, ikke var relevant for sagen, men fastholdt imidlertid, at der var handlet groft uagtsomt.

Klager er fortsat af den overbevisning, at der ikke er udvist grov uagtsomhed, hvorfor sagen nu indbringes for Ankenævnet for Forsikring, til afklaring af dette spørgsmål.

Kommentarer til Codans klageafdelings afvisning af 29. maj 2018:
Der er klagers opfattelse, at Codan er for objektiv i sin vurdering af, om der i sagen er udvist grov uagtsomhed, og at der ikke er belæg for dette i praksis.

På baggrund af en ren objektiv vurdering af sagen var der måske nok en oplagt fare for, at metroen ville køre videre inden klager kunne nå tilbage i vognen, men det bør, efter praksis, indgå i vurderingen, at faren ikke var oplagt for klager på skadestidspunktet, idet klager handlede spontant/refleksmæssigt og uden tanke for, at dørene ville lukke inden hun kunne nå tilbage.

Endvidere er klager uforstående overfor Codans ræsonnement bag, at der ikke skulle være tale om en refleksmæssig handling.

Codan anfører, at metroen er fuldt automatiseret og derfor ikke afventer start/stop signal fra en fører, samt at metroen kører med få minutters mellem, og at der derfor ikke er tale om en refleksmæssig handling. Denne slutning synes ulogisk og uden sammenhæng.

Faktum er således, at der var tale om en spontan/refleksmæssig handling, idet klager, på et splitsekund og uden tanke for at dørene ville lukke inden hun kunne nå tilbage, traf beslutningen om at løbe ud for at checke-ind.

I forhold til de faktuelle omstændigheder skal det hertil bemærkes, at klager sad på et klapsæde i metroen, som er placeret kun få meter fra døren.

Det er således klagers opfattelse, at den manglende agtpågivenhed netop skyldtes, at der var tale om en spontan/refleksmæssig handling, og der derfor ikke er handlet groft uagtsomt. Med andre ord er der tale om en klassisk klapfejl.

Den praksis som klager støtter sin opfattelse på er anført i bilag 5, hvortil navnlig AK.56.609 og AK.57.032 samt præmisserne i U.2008.1521V hvoraf det fremgår at den tidsmæssige udstrækning er afgørende, skal fremhæves."

Selskabet har i brev af 29/6 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Selskabets bemærkninger**
Forsikringen dækker ikke genstande, der er glemt eller forlagt, ligesom forsikringen heller ikke dækker forsikringsbegivenheder, fremkaldes af den sikredes grove uagtsomhed.

Det er selskabets opfattelse, at sikrede enten glemte at tage computeren med sig i skyndingen, da hun refleksmæssigt løb ud for at checke ind, alternativt at sikrede valgte at efterlade computeren i metroen med indlysende fare for, at hun ikke kunne nå tilbage inden metroen kørte igen og computeren ville blive stjålet.

Uanset hvilke af disse to scenarier, der er korrekt, er der ikke dækning under forsikringen.
…
Forsikringstager og sikrede angiver i bilag 5, at det er upraktisk at have computeren i hænderne, når man skal skynde sig, og samtidig have rejsekortet i hænderne og checke ind. Dette indikerer, at sikrede bevidst efterlod sin computer til en værdi af ca. kr. 11.500 i metroen.

Metroen er fuldautomatisk, og den lukker dørene efter ganske kort ophold på de enkelte stationer. I myldretiden er der ikke altid tid til, at alle kan nå at stige af i disse korte ophold. Der var således en indlysende fare for, at metroen ville køre videre med sikredes computer før sikrede nåede tilbage. Der var også en indlysende fare for, at computeren, der må betegnes som tyvetækkelig og let omsættelig, ikke ville blive genforenet med sikrede. I den forbindelse bemærkes, at særligt lufthavnen tiltrækker tyve, der på forskellig vis tilegner sig passagererne bagage.

Det er groft uagtsomt at efterlade en tyvetækkelig computer til en værdi af kr. 11.500 i metroen for at undgå en kontrolafgift på kr. 750. Dette særligt set i lyset af, at sikrede uden større besvær kunne have taget computeren med sig, og var hun ikke nået tilbage til samme metro, ville der kun gå ca. 6 minutter til næste metro mod lufthavnen afgik fra stationen. Der er således ikke proportionalitet mellem det sikrede vil 'spare' og det sikrede var klar til at 'ofre' - hverken i penge eller tid. På baggrund af det anmeldte, har sikrede ikke sandsynliggjort, at der var tale om en klapfejl, og da slet ikke når det må udledes, at computeren bevidst blev efterladt i metroen.

AK.57.032 er en ulykkessag, og kriterierne i den kan ikke direkte overføres i aktuelle sag. Hertil kommer i øvrigt, at det i den pågældende sag var noget 'udefrakommende', der forstyrrede sikrede, hvorfor han kom til at stikkefingeren for langt ind i græsslåmaskinen, hvorved han mistede et led af sin finger.

AK.56.609 vedrører tyveri af en barnevogn med en masse udstyr i Zoo, som klageren efterlod i kort tid for at skifte ble på sit barn. Nævnet udtaler i den pågældende kendelse, at:

'[...] ved vurderingen af, om klager har udvist grov uagtsomhed må indgå hvilke effekter, der er tale om, hvor disse er efterladt, muligheden for at medtage effekterne, tiden og alm. handlemåde.'

I denne aktuelle sag er der tale om en tyvetækkelig computer, der henstår i metroen på vej mod lufthavnen. Sikrede havde - modsat klager i ovennævnte den refererede sag, der skulle skifte ble på sit barn - alle muligheder for også at medtage sin computer, ligesom sikrede - uanset at hun skulle nå et fly- havde tid til at 'miste' 6 minutter på at checke ind med rejsekortet.

I Ankenævnets kendelse AK.88.245 fik sikrede pludselig stærke mavesmerter, og måtte på toilettet. Han efterlod blandt andet sin mobiltelefon i kantinen sammen med andre effekter, og da han kom retur fra toilettet, var mobiltelefonen væk. Selskabet afviste dækning under henvisning til, at der ikke var dækning for glemte ting samt grov uagtsomhed ved at efterlade en mobiltelefon på et bord i en kantine. Af kendelsen fremgår:

'[...] Nævnet har herved blandt andet lagt vægt på, at der er tale om en, værdifuld, tyvetækkelig og let omsættelig genstand, og at mobiltelefonen blev efterladt fuldt synligt på et bord i en kantine, hvor der var mange mennesker, og at klageren uden besvær kunne have medtaget telefonen.'

I aktuelle sag kunne sikrede uden større besvær have medtaget den værdifulde, tyvetækkelige og let omsættelige computer, der blev efterladt fuldt synlig i metroen på vej mod lufthavnen. Vi må således fastholdes vores afvisning."

Klageren har i brev af 5/7 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Jf. blandt andet skadeanmeldelsen (bilag A) steg klager på metroen på […] st. ca. kl. 05:45 hvorfor hun har været på […] st. ca. kl. 05:55, dvs. længe før myldretiden, som starter kl. 07:00 jf. bilag 7, og det skal da også understreges, at der på dette tidspunkt ikke var mange mennesker i metroen, samt at de der var tilstede, så hæderlige ud og lignede nogen der skulle på arbejde, idet skaden skete på en hverdag.
…
Hertil må klager bemærke, at skaden som anført skete på […] st., hvilket er [antal] stop fra lufthavnen jf. bilag 8. Der er således intet belæg for, at der skulle være 'lufthavns-tyve' på skadestedet.

I forhold til selskabets henvisninger til, at computeren 'bevidst' blev efterladt i metroen, skal klager bemærke, at: 'Sondringen mellem grov og simpel uagtsomhed er en anden end sondringen mellem bevidst og ubevidst uagtsomhed.', jf. Jens Møller og Michael S. Wiisbye i Erstatningsansvarsloven med kommentarer, 2002, på side 419. I relation til relevansen af dette bemærkes endvidere, at det i den juridiske litteratur er antaget, at der efter alt at dømme er sammenfald mellem det erstatningsretlige og forsikringsretlige grov uagtsomhedsbegreb (se fx Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard, Dansk Forsikringsret, 2012, side 313 og 626, samt Ivan Sørensen, Forsikringsret, 2015, side 474).

Endelig skal klager i forhold til kendelsen AK.88.245 som selskabet henviser til, bemærke, at den skadelidte i sagen, ved første telefonsamtale med selskabet havde oplyst at telefonen blev glemt

på bordet, hvilket må have haft indflydelse på afgørelsen, da sikredes første forklaring ofte tillægges afgørende betydning. I øvrigt havde samme sikrede tidligere fået stjålet en computer på samme måde, og endelig lå telefonen i sagen fuldt synlig på bordet, mens klagers computer i nærværende sag lå gemt i et net. Det er således klagers opfattelse at AK.88.245, på væsentlige punkter, adskiller sig fra denne sag.

Som også anført i bilag 5, fastholder klager, at computeren ikke blev 'glemt' eller 'forlagt' i metroen, da det var meningen, at […] (sikrede) blot skulle hurtigt ud for at 'checke-ind' på sit rejsekort, og så tilbage til computeren i samme metro igen.

I forhold til sagens faktum er det endvidere vigtigt for os at understrege, at [Klageren] sad på et klapsæde lige ved […]døren, og at det først var i det splitsekund, da [transportmidlets] døre gik op på […] st., og [klageren] så check-in standeren, at hun pludselig blev i tvivl om hun havde 'checket ind' og derfor, uden yderligere omtanke om hensigtsmæssigheder mv., løb ud af metroen.

Vi er derfor grundlæggende uenig i selskabets uagtsomhedsvurdering, som efter vores opfattelse, bygger på en alt for objektiv efterrationalisering af synspunkter som fx computerens værdi overfor størrelsen af en kontrolafgift samt at klager bare kunne have taget de[t] næste metro.

Nok var [klagerens] adfærd ikke hensigtsmæssig ud fra sådanne synspunkter, men det var jo netop disse overvejelser, som [klageren] ikke kunne nå at gøre sig, idet der var tale om en spontan handling, og der bør efter vores opfattelse, være plads til at træffe mindre hensigtsmæssige beslutninger i pludselige situationer, uden at det er decideret groft uagtsomt.

Til sammenligning var det heller ikke hensigtsmæssigt at efterlade en rygsæk med både video- og alm. kamera som det skete i AK.56.609, og der havde da heller ikke være stor ulejlighed ved at tage rygsækken på ryggen i stedet for at stille den i barnevognen. Endvidere kunne sikrede i sagen også sagtens have haft rygsækken på ryggen under bleskiftet, og hun kunne vel også have klaret at 'miste' de 10 sekunder det ville have taget, at tage en rygsækken på - men når mennesker handler spontant og pr. refleks, bør der være en margin til ikke at handle fejlfrit, jf. også Ankenævnets kendelse.

På baggrund af de samme betragtninger er det vores opfattelse i denne sag, at når man i det splitsekund hvor skaden sker, ikke når at overveje diverse uhensigtsmæssigheder, og ikke når at tænke over, at dørene til metroen vil lukke så hurtigt at man ikke kan nå ind igen, så er der tale om en klapfejl som ikke kan karakteriseres som en groft uagtsom handling."

Selskabet har i brev af 30/7 2018 til nævnet bl.a. anført:

"På baggrund af forsikringstagers og sikredes redegørelse for hændelsesforløbet, foretog sikrede ikke nogen risikoafvejning, da hun på […] Station efterlod sin computer, løb ud af metroen og checkede ind. Imidlertid fastholder sikrede og forsikringstager, at sikrede ikke 'glemte' at medtage sin computer, hvorfor sikrede alt andet lige må have nået at foretage en vis risikoafvejning, jf. også bemærkningen om, at det er upraktisk at have en computer i hånden når man skal tjekke ind, jf. bilag 5.

Vi må fastholde, at det at efterlade en computer i metroen for at checke ind indebærer en indlysende fare for – såvel i som udenfor myldretiden – at det fuldautomatiserede metrotog med

computeren når at lukke dørene og køre videre efter relativt korte ophold på de enkelte stationer før man når retur til metroen.

Når henses til, at metroen tilmed havde kurs mod Lufthavnen, hvor der alt andet lige er færdes flere mennesker end på andre endestationer, og uomtvisteligt også betydeligt flere mennesker med fortsæt til berigelseskriminalitet, er det vores klare opfattelse, at risikoen for ikke at blive genforenet med den tyvetækkelige computer er betydeligt højere, end hvis metroen havde retning mod en anden endestation.

Alternativt har sikrede i det splitsekund, hvor frygten for at køre uden gyldig rejsehjemmel, og hvor sikrede besluttede sig for og faktisk løb ud af metroen for at checke ind, glemt computeren."

Til dette har klageren fremsendt brev af 22/8 2018, hvori det bl.a. er anført:

"Vi må endvidere henlede opmærksomheden på, at det er selskabet som har bevisbyrden for, at forholdene under ansvarsfraskrivelsen om glemte genstande har været realiseret. Selskabet har imidlertid ikke fremlagt et eneste bevis for, at dette skulle være tilfældet hvilket nok navnlig skyldes, at faktum, som anført ovenfor, forholder sig således at computeren ikke blev glemt.
…
Vores synspunkt er således blot, at den risikoafvejning som blev foretaget ikke var hensigtsmæssig, navnlig fordi [klageren] ikke havde tid til at gennemtænke alle mere eller mindre relevante forhold, herunder blandt andet de af selskabet anførte om fuldautomatisering af toget og dets opholdstid på stationerne samt togets retning og dermed antallet af mennesker med forsæt til berigelseskriminalitet osv.

Med andre ord mener vi ikke at det er groft uagtsomt at foretage en mindre hensigtsmæssig vurdering, når denne vurdering skal ske på et splitsekund, og vi mener derfor heller ikke at det med den rette inddragelse af subjektive momenter, i øjeblikket var groft uagtsomt af [klageren] at tænke, at hun kunne nå ud for at checke-ind og tilbage igen."

Nævnet har fået forelagt bilag i sagen, herunder skadeanmeldelsen, forsikringspolice, oversigt over stationer, screenshot af metroens hjemmeside og tidligere korrespondance mellem klageren og selskabet.

Af forsikringsbetingelserne 4.7 fremgår bl.a.:

"**4.7 Tyveri.**
Tyveri dækkes efter bestemmelserne i dækningsskemaet:
…
Simpelt tyveri. Der gælder en selvrisiko på 1.000

Tyveribegreber/Steder
Tyveri udenfor bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale

Forsikringen dækker ikke:
1. Glemte, tabte eller forlagte genstande.

…
5. Tyveri, når sikrede har udvist grov uagtsomhed."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt til selskabet, at hendes computer blev stjålet den 4/4 2018 fra metroen på vej mod lufthavnen. Klageren har oplyst, at hun steg på metroen, hvorefter hun pludselig blev i tvivl om, hvorvidt hun havde tjekket ind, og derfor skyndte sig ud af metrotoget på en station for at tjekke ind. Klageren efterlod sin computer inde i metrotoget, og inden hun kunne nå tilbage, lukkede dørene, og metrotoget kørte videre. Klagerens computer kunne efterfølgende ikke lokaliseres.

Selskabet har – med henvisning til forsikringsbetingelserne – afvist at udbetale erstatning, idet selskabet har anført, at klageren har glemt eller forlagt computeren, og at klageren har fremkaldt begivenheden ved grov uagtsomhed.

Klageren har anført, at hun ikke har glemt eller forlagt computeren, men at der derimod er tale om en spontan/refleksmæssig handling – en klapfejl – og derfor er det ikke groft uagtsomt.

Nævnet bemærker indledningsvist, at det i vurderingen af, om klageren har udvist grov uagtsomhed, må indgå, hvilken genstand, der er tale om og værdien af denne, hvor genstanden er efterladt, om det var muligt at medtage genstanden, og om det må antages for almindeligt at handle, som klageren har gjort.

Efter en gennemgang af sagen, finder nævnet, at klageren, ved at efterlade computeren i metrotoget, mens hun kortvarigt forlod dette for tjekke ind, har udvist en adfærd, der har indebåret en så indlysende fare for, at det fuldautomatiske tog ville køre videre, inden hun kunne nå at komme tilbage i toget, og at computeren ville blive borttaget af tredjemand, at hun har handlet groft uagtsomt. Da selskabet i forsikringsbetingelserne har fraskrevet sig ansvar ved grov uagtsomhed, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

8. 92379

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren efterlod computeren på et offentligt tilgængeligt sted, at computeren kunne være medtaget uden besvær, og at computeren var en værdifuld og tyvetækkelig genstand.

Nævnet har herved ikke taget endelig stilling til, om bortkomsten af computeren udgør tyveri i forsikringsbetingelsernes forstand, eller om der foreligger en anden – ikke forsikringsdækket – formueforbrydelse. Det som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings